
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 27

Rozeslána dne 1. dubna 1998

Cena Kč 13,-

O B S A H:

69. Ústavní zákon o zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny
70. Nařízení vlády, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 244/1995 Sb., kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby, ve znění nařízení vlády č. 276/1996 Sb.
71. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Malajsie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
-

69

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 19. března 1998

o zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. 1

Volební období Poslanecké sněmovny zvolené v roce 1996 skončí v roce 1998 dnem voleb do Poslanecké sněmovny, které se budou konat do 30. června 1998.

Čl. 2

V zákoně č. 247/1995 Sb., o volbách do Parla-

mentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 212/1996 Sb., se pro tento případ zkracují lhůty podle § 12 odst. 1, § 13 odst. 2 a 3, § 14 odst. 1, § 28 odst. 1, § 29 odst. 1 a § 31 odst. 1 a 3 o jednu třetinu. Lhůty podle § 32 odst. 1, § 33 odst. 1 a § 34 odst. 1 se zkracují o 20 dnů.

Čl. 3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

70

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 23. února 1998,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 244/1995 Sb., kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby, ve znění nařízení vlády č. 276/1996 Sb.

Vláda nařizuje k provedení zákona o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky):¹⁾

Čl. I

Nařízení vlády č. 244/1995 Sb., kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby, ve znění nařízení vlády č. 276/1996 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 včetně poznámek č. 1), 2), 3), 4), 5) a 6) zní:

„§ 1

(1) K podpoře výstavby a pořízení bytových domů,²⁾ rodinných domů³⁾ nebo bytů⁴⁾ financovaných z hypotečních úvěrů⁵⁾ se poskytují ze státního rozpočtu příspěvky fyzickým osobám, které neprovádějí bytovou výstavbu v rámci své podnikatelské činnosti, jsou občany České republiky a mají na jejím území trvalý pobyt, (dále jen „fyzická osoba“).

(2) Příspěvek se poskytuje na základě žádosti o poskytnutí příspěvku předložené klientem hypoteční bance,⁶⁾ s níž má klient hypoteční banky uzavřenou smlouvu o hypotečním úvěru. Žádost musí být předložena hypoteční bance nejpozději do čtyř let od ukončení čerpání hypotečního úvěru.

(3) Příspěvek za uplynulý měsíc se převádí klientovi hypoteční banky do konce následujícího měsíce.

¹⁾ Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona ČNR č. 579/1991 Sb., zákona ČNR č. 166/1992 Sb., zákona ČNR č. 321/1992 Sb., zákona ČNR č. 10/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb., zákona č. 57/1995 Sb., zákona č. 154/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 160/1997 Sb.

²⁾ § 43 vyhlášky Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

§ 42 vyhlášky Národního výboru hlavního města Prahy č. 5/1979 Sb. NVP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění vyhlášky č. 1/1994 Sb. hl. m. Prahy a vyhlášky č. 35/1995 Sb. hl. m. Prahy.

³⁾ § 44 odst. 1 vyhlášky č. 83/1976 Sb., ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb. a vyhlášky č. 376/1992 Sb.

§ 43 odst. 1 vyhlášky č. 5/1979 Sb. NVP, ve znění vyhlášky

č. 1/1994 Sb. hl. m. Prahy a vyhlášky č. 35/1995 Sb. hl. m. Prahy.

⁴⁾ § 42 vyhlášky č. 83/1976 Sb., ve znění vyhlášky č. 376/1992 Sb.

§ 41 vyhlášky č. 5/1979 Sb. NVP, ve znění vyhlášky č. 1/1994 Sb. hl. m. Prahy a vyhlášky č. 35/1995 Sb. hl. m. Prahy.

⁵⁾ § 14 odst. 2 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění zákona č. 84/1995 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb. a zákona č. 61/1996 Sb.“.

2. § 2 odst. 1 a 2 včetně poznámek č. 6a) a 6b) znějí:

„(1) Příspěvek se poskytuje od počátku splácení hypotečního úvěru za podmínky, že jej fyzická osoba použije:

- a) na výstavbu bytového domu, rodinného domu, bytu nebo na změnu stavby, kterou vznikne nový byt z prostor nezpůsobilých k bydlení, pokud tyto prostory nikdy bytem nebyly, nebo z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení, včetně nástavby nebo půdní vestavby, pokud se výstavba provádí na území České republiky a kolaudační rozhodnutí nabude právní moci nejdéle do čtyř let ode dne nabytí právní moci stavebního povolení, nebo na dostavbu rozestavěného bytového domu, rodinného domu nebo bytu, jejichž výstavba byla zahájena před 26. říjnem 1995, pokud kolaudační rozhodnutí nabude právní moci nejpozději do konce roku 1999,
- b) na koupi bytového domu, rodinného domu nebo bytu, které byly nově postaveny, dojde-li k uzavření kupní smlouvy mezi stavebníkem a kupujícím nejpozději do jednoho roku od právní moci kolaudačního rozhodnutí, za předpokladu, že na jejich výstavbu nebyl již poskytnut příspěvek nebo dotace podle tohoto nařízení,
- c) na koupi a dostavbu rozestavěného bytového domu,^{6a)} rodinného domu nebo bytu,^{6b)} pokud se výstavba provádí na území České republiky a kolaudační rozhodnutí nabude právní moci nejdéle do dvou let od uzavření kupní smlouvy mezi stavebníkem a kupujícím, za předpokladu, že na jejich výstavbu nebyl již poskytnut příspěvek nebo dotace podle tohoto nařízení,

d) ke splacení úvěru sjednaného po 1. lednu 1995 k účelům stanoveným pod písmenem a) na financování počátečního období stavby, nejdéle však do právní moci kolaudačního rozhodnutí, za podmínky, že na něj nebyl již poskytnut příspěvek nebo dotace podle tohoto nařízení.

(2) Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), b) a c), může být příspěvek poskytnut i na hypoteční úvěr sjednaný po 1. lednu 1995 před nabytím účinnosti tohoto nařízení, a to i v případě, že jím byl splacen úvěr zajištěný zástavním právem na nemovitosti sjednaný po 1. lednu 1995.

^{6a)} § 27 písm. j) zákona ČNR č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

^{6b)} § 27 písm. k) zákona ČNR č. 344/1992 Sb., ve znění zákona č. 89/1996 Sb.“.

3. § 2 odst. 6 zní:

„(6) Dojde-li k převodu nebo přechodu vlastnictví bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně staveb rozestavěných, na jinou fyzickou osobu, příspěvek se poskytne nabyvateli, pokud současně nabyvatel smluvně převezme závazek splacení hypotečního úvěru. V případě, že nabyvatel splatil původní hypoteční úvěr novým hypotečním úvěrem, příspěvek se poskytne k novému hypotečnímu úvěru. Souhrnná doba poskytování příspěvku však nesmí překročit dobu 20 let.“.

4. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Fyzickým nebo právnickým osobám majícím trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky, které provádějí v rámci své podnikatelské činnosti výstavbu bytových domů, rodinných domů nebo bytů financovanou zcela nebo zčásti z hypotečních úvěrů, lze poskytnout dotace.“.

5. § 3 odst. 2 zní:

„(2) Dotace za uplynulý měsíc se převádí právnické osobě do konce následujícího měsíce.“.

6. V § 3 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: „Žádost musí být předložena hypoteční bance nejpozději do čtyř let od ukončení čerpání hypotečního úvěru.“.

7. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Dotace může být poskytována od počátku splacení hypotečního úvěru za podmínky, že hypoteční úvěr bude použit na výstavbu bytového domu, rodinného domu, bytu nebo na změnu stavby, kterou vznikne nový byt z prostor nezpůsobilých k bydlení, pokud tyto prostory nikdy bytem nebyly, nebo z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení, včetně nástavby nebo půdní vestavby, pokud se výstavba provádí na území České republiky a kolaudační rozhod-

nutí bude vydáno nejdéle do čtyř let ode dne nabytí právní moci stavebního povolení, nebo na dostavbu rozestavěného bytového domu, rodinného domu nebo bytu, jejichž výstavba byla zahájena před 26. říjnem 1995, pokud kolaudační rozhodnutí nabude právní moci nejpozději do konce roku 1999.“.

8. V § 4 odst. 5 se na konci připojuje tato věta: „V případě, že jiná osoba, na kterou přešlo nebo bylo převedeno vlastnictví bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně staveb rozestavěných, splatila původní úvěr novým hypotečním úvěrem, dotace se poskytne k novému hypotečnímu úvěru. Souhrnná doba poskytování dotace však nesmí překročit dobu 20 let.“.

9. § 5 odst. 2, 3 a 4 znějí:

„(2) Prostředky ve výši podle odstavce 1 rozdělí Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“) mezi jednotlivé hypoteční banky. Podkladem pro rozdělení budou údaje předané hypotečními bankami ministerstvu, týkající se žádostí o dotaci k úvěrům, u nichž došlo současně do data předání údajů k ukončení čerpání a splnění všech podmínek pro uzavření smlouvy o poskytování dotace. Hypoteční banky předají údaje vždy do 15. října běžného roku.

(3) Ministerstvo stanoví pořadí žádostí podle

- data uzavření smlouvy o hypotečním úvěru,
- data převzetí žádosti o poskytnutí dotace hypoteční bankou,
- data první splátky úvěru po ukončení čerpání úvěru

a předá jednotlivým hypotečním bankám přehled žádostí, které byly z volných prostředků státního rozpočtu uspokojeny.

(4) Pokud z důvodů na straně klienta nebude smlouva o poskytování dotace uzavřena nejpozději do tří měsíců ode dne doručení výzvy hypoteční banky k uzavření smlouvy, nebude mu dotace poskytnuta; dotace však může být klientovi přiznána při následujícím rozdělení prostředků státního rozpočtu.“.

10. § 5 se doplňuje odstavci 5 až 8, které znějí:

„(5) Hypoteční banka nemůže uzavřít smlouvu o poskytování dotace bez předchozího souhlasu ministerstva.

(6) Uzavře-li hypoteční banka smlouvu o poskytnutí dotace bez souhlasu ministerstva, je tato smlouva neplatná.

(7) Dotace bude vyplácena v rozsahu uvedeném ve smlouvě o poskytování dotace od doby, kdy hypoteční banka uzavřela smlouvu o poskytování dotace s klientem.

(8) Klientovi hypoteční banky nevzniká nárok na výplatu dotace za období, kdy splácel úvěr před uza-

vřením smlouvy o poskytování dotace. Rovněž se nemění původně stanovené podmínky pro splácení úvěru.“.

11. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Rozsah příspěvků a dotací

(1) Příspěvek nebo dotace (dále jen „podpora“) se zaručuje po celou dobu splácení hypotečního úvěru, nejdéle však po dobu 20 let, není-li stanoveno jinak.

(2) Podpora připadající na měsíční splátku se poskytně ve výši, která se stanoví:

- a) pro smlouvy o hypotečním úvěru, pokud se čerpá hypoteční úvěr v době od 26. října 1995 do 26. října 1998, jako rozdíl mezi výší splátky při běžném úroku a výší splátky při úroku sníženém o čtyři procentní body; tato výše podpory se zaručuje do 26. října 2000. Totéž platí pro úvěry uvedené v § 2 odst. 2,
- b) pro smlouvy o hypotečním úvěru, pokud se čerpá hypoteční úvěr po 26. říjnu 1998, jako rozdíl mezi výší splátky při běžném úroku a výší splátky při úroku sníženém o procentní body, jejichž počet závisí na průměrné sazbě úroku z objemu úvěrů hypotečních bank poskytnutých fyzickým osobám na základě nově uzavřených smluv o hypotečním úvěru podporovaném podle tohoto nařízení v předchozím roce. Průměrnou sazbu úroku zveřejní ministerstvo ve veřejných informačních prostředcích. Úprava se provede vždy k 1. únoru příslušného kalendářního roku takto:
 1. při průměrné sazbě úroku 10 % a více čtyři procentní body,
 2. při průměrné sazbě úroku nižší než 10 % a vyšší nebo rovné 9 % tři procentní body,
 3. při průměrné sazbě úroku nižší než 9 % a vyšší nebo rovné 8 % dva procentní body,
 4. při průměrné sazbě úroku nižší než 8 % a vyšší nebo rovné 7 % jeden procentní bod,
 5. při průměrné sazbě úroku nižší než 7 % se podpora neposkytuje.

(3) Při stanovení výše splátky podle odstavce 2 se vychází ze skutečné doby splatnosti hypotečního úvěru; je-li doba jeho splatnosti delší než 20 let, vychází se při stanovení výše splátky z doby splatnosti 20 let.

(4) Výše podpory pro smlouvy podle odstavce 2 písm. b) a po 25. říjnu 2000 také pro smlouvy podle odstavce 2 písm. a) platí vždy na dobu platnosti úrokové sazby sjednané hypoteční bankou ve smlouvě o úvěru, nejdéle však na dobu pěti let. Po uplynutí doby platnosti úrokové sazby hypoteční banky, nejdéle po uplynutí doby pěti let, se výše podpory stanoví podle rozsahu podpory pro příslušné období podle odstavce 2 písm. b).

(5) Základnou pro výpočet výše podpory podle odstavce 2 se rozumí stav jistiny k datu ukončení čerpání úvěru.

(6) Podpora podle odstavce 2 se vztahuje na hypoteční úvěr nebo jeho část, jehož výše nepřekročí:

- a) 1,5 mil. Kč, je-li úvěr poskytnut na výstavbu nebo koupi rodinného domu s jedním bytem,
- b) 2 mil. Kč, je-li úvěr poskytnut na výstavbu nebo koupi rodinného domu se dvěma byty,
- c) 12 000 Kč na 1 m² podlahové plochy bytu, nejvýše však 800 000 Kč na jeden byt v bytovém nebo rodinném domě s více než dvěma byty,
- d) 12 000 Kč na 1 m² podlahové plochy bytu, nejvýše však 800 000 Kč na jeden byt, pokud přístavbou, vestavbou, půdní nástavbou nebo stavebními úpravami podle § 2 odst. 1 písm. a) vznikne nový byt s podlahovou plochou nejméně 40 m².

(7) Limit stanovený podle odstavce 6 písm. a) až c) se zvyšuje o 200 000 Kč, bude-li hypoteční úvěr použit také na zakoupení pozemku k výstavbě. Limit se zvyšuje o tuto částku bez ohledu na počet bytů v domě.

(8) Překračuje-li hypoteční úvěr limit podle odstavce 6, případně limit podle odstavce 7, podpora se na část úvěru přesahující limity neposkytně.

(9) Objem úvěrů poskytnutých podle předpisů o stavebním spoření se do limitů uvedených v odstavcích 6 a 7 nezapočítává.

(10) Dojde-li k zániku bytového domu, rodinného domu nebo bytu, na jehož pořízení byla podpora poskytnuta, podpora se dále neposkytuje.“.

12. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Pozastavení podpory v době jejího poskytování na základě smlouvy o poskytování podpory při přerušení splácení úvěru

(1) Přerušením splácení se pro účely tohoto nařízení rozumí neuhrazení pravidelné měsíční splátky klientem ve sjednané výši a termínu, a to bez předcházející dohody s hypoteční bankou.

(2) Stát nenese zvýšené náklady spojené s přerušením splácení ze strany klienta ani se na jejich krytí nepodílí.

(3) Při přerušení splácení se výplata podpory klientovi pozastavuje.

(4) Pokud doba přerušení splácení hypotečního úvěru klientem nepřesáhne šest měsíců a dojde-li k doplacení všech splátek za dobu přerušení splácení a k uspořádání smluvního vztahu s hypoteční bankou, ze kterého plyne, že nedošlo ke změně celkové doby

splatnosti úvěru sjednané v původní smlouvě o hypotečním úvěru, výplata podpory bude pokračovat ve stejném rozsahu. Pozastavená podpora bude převedena hypoteční bankou na účet klienta za celou dobu přerušení splácení bez úroku za dobu pozastavení zároveň s výplatou podpory ke splátce, kterou klient obnovil splácení.

(5) Pokud doba přerušení splácení hypotečního úvěru klientem nepřesáhne šest měsíců a dojde-li k uspořádání smluvního vztahu s hypoteční bankou a klient opět začne splácet hypoteční úvěr, avšak nedojde k doplacení všech splátek, nebo pokud doba přerušení splácení přesáhne šest měsíců, postupuje hypoteční banka tak, že vypočte zůstatek úvěru k datu přerušení splácení hypotečního úvěru a k tomuto zůstatku stanoví zbývajících počet období pro výplatu podpory, nejvýše však do 240 měsíců od první splátky po sjednaném ukončení čerpání hypotečního úvěru; pro toto období vypočte vyšší podpory k pravidelné splátce.

(6) Podpora vypočtená podle odstavce 5 bude dále poskytována po zbývajících dobu splácení úvěru, nejdéle však do ukončení 240. měsíce poskytování podpory.

(7) Pokud klient, který nabytí vlastnictví úvěrované nemovitosti děděním, začne plnit povinnosti vyplývající za smlouvy o hypotečním úvěru ve změněném rozsahu a dojde ke změně doby splatnosti úvěru sjednané v původní smlouvě o hypotečním úvěru, postupuje se podle odstavců 3 a 5.

(8) K prvnímu přerušení splácení může dojít v době mezi první splátkou po ukončení čerpání úvěru

a uzavřením smlouvy o poskytování podpory. V tomto případě se přihlédne k přerušení splácení ve smlouvě o poskytování podpory a zároveň se přerušeno splácení promítne ve vyšší podpory vyplácené zpětně ke splátkám od ukončení čerpání úvěru do uzavření smlouvy o poskytování podpory.

(9) V případě, že splácení úvěru je přerušeno v důsledku dědického řízení, lze prodloužit splatnost úvěru o dobu odpovídající přerušení; počet výplat podpory nesmí překročit 240.“.

13. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Vztahy mezi orgány státu a hypoteční bankou

(1) Vyúčtování podpory předkládá hypoteční banka ministerstvu za uplynulý měsíc v měsíci následujícím, a to v termínu stanoveném tímto ministerstvem.

(2) Náležitosti vyúčtování stanoví ministerstvo.

(3) Ministerstvo poukáže měsíčně finanční prostředky hypoteční bance na základě předloženého vyúčtování.“.

14. V § 8 odst. 2 se slovo „pokutu“ nahrazuje slovem „penále“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1998, s výjimkou čl. I bodu 13, který nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Tošovský v. r.

Ministr pro místní rozvoj:

MVDr. Černý v. r.

71

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. března 1996 byla v Kuala Lumpur podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Malajsie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 9. března 1998.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 9. března 1998.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi vládou České republiky a vládou Malajsie

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Vláda České republiky a vláda Malajsie, přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech, (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu ukládané jménem Malajsie a jménem České republiky nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

- a) v České republice:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob; a
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;

(dále nazývané „česká daň“);

- b) v Malajsii:
 - (i) daň z příjmů;
 - (ii) doplňková daň z příjmů, tj. rozvojová daň; a
 - (iii) daň z příjmů z těžby nafty;

(dále nazývané „malajsijská daň“).

3. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na ja-

kékoliv daně z příjmu stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém mohou být podle českého zákonodárství a v souladu s mezinárodními právními předpisy vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- b) výraz „Malajsie“ označuje území Federace Malajsie, výsostné vody Malajsie a mořské dno a podloží výsostných vod a zahrnuje jakékoli oblasti za hranicemi výsostných vod Malajsie a mořské dno a podloží takové oblasti, která byla nebo může být označena podle zákonů Malajsie a v souladu s mezinárodním právem jako území, na němž mohou být vykonávána svrchovaná práva Malajsie týkající se průzkumu a využívání přírodních zdrojů, ať živých nebo neživých;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Českou republiku a Malajsii;
- d) výraz „osoba“ označuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob považovaná pro daňové účely za osobu;

- e) výraz „společnost“ označuje jakékoliv právnické osoby nebo jakéhokoliv nositele práv, považované pro účely zdanění za právnické osoby;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle okolností podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „daň“ označuje podle souvislosti malajsijskou daň nebo českou daň;
- h) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost, sdružení nebo jakéhokoliv jiného nositele práv, zřízené podle zákonů platných v některém smluvním státě;
- i) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoliv dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem jednoho smluvního státu, pokud loď nebo letadlo nejsou provozovány pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- j) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce; a
 - (ii) v případě Malajsie ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jenž mu náleží podle práva tohoto smluvního státu, které upravuje daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno v souladu s následujícími pravidly:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje včetně dřeva nebo jiných lesních produktů;
- g) farmu nebo plantáž;
- h) staveniště nebo stavbu, montáž, instalaci nebo dozor s tím spojený, trvají-li déle než 12 měsíců.

3. Předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nebude zahrnovat:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 5 – se považuje za stálou provozovnu v prvně zmíněném státě, jestliže je v prvně zmíněném státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud čin-

nosti této osoby nejsou omezeny na nákup zboží pro podnik nebo jestliže tato osoba udržuje v první zmi-
něné státě zásobu zboží patřícího podniku, ze které
pravidelně plní objednávky jménem podniku.

5. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního
státu má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě
jenom proto, že vykonává v tomto druhém státě svoji
činnost prostřednictvím makléře, generálního komisio-
náře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, po-
kud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.
Avšak pokud činnost takového agenta je vykonávána
zcela nebo téměř zcela na účet tohoto podniku, nebude
tento agent považován za nezávislého agenta, pokud
transakce mezi tímto agentem a podnikem neodpoví-
dají zásadě tržních cen.

6. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem
v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je
ovládána společností, která je rezidentem v druhém
smluvním státě nebo která vykonává svoji činnost
v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provo-
zovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této
společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy plynoucí rezidentu jednoho smluvního
státu z nemovitého majetku umístěného ve druhém
smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém
státě.

2. Pro účely této smlouvy výraz „nemovitý maje-
tek“ je definován ve shodě s právem toho smluvního
státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje
v každém případě příslušenství nemovitého majetku,
živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví,
práva, pro která platí ustanovení občanského práva
vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého
majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za
těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek,
nalezišť nafty nebo plynu, lomů a jiných míst těžby
přírodních zdrojů včetně dřeva nebo ostatních lesních
produktů. Lodě, čluny a letadla se nepovažují za ne-
movitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy ply-
noucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného
způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro pří-
jmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z ne-
movitého majetku užívaného k výkonu nezávislého
povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu budou
podléhat zdanění jen v tomto státě, pokud podnik ne-

vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě pro-
střednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna.
Jestliže podnik vykonává svoji činnost výše uvedeným
způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto
druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém
je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vyko-
nává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřed-
nictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, při-
suzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém
smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by
byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik
vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných
nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve
styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje
odečíst náklady podniku včetně výloh vedení a vše-
obecných správních výloh, které by byly odečitatelné,
kdyby stálá provozovna byla samostatným podnikem,
pokud je lze v rozumné míře přičíst stálé provozovně,
ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna
umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé
stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provo-
zovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku
jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevyklučuje, aby
tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny,
tímto obvyklým rozdělením. Použitý způsob rozdě-
lení zisků musí být však takový, aby výsledek byl
v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na
základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro
podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se
pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok
stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné dů-
vody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmu, o nichž se
pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy,
nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanove-
ními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky, které vznikly podniku jednoho smluv-
ního státu z provozování lodí nebo letadel v meziná-
rodní dopravě, budou podléhat zdanění jen v tomto
smluvním státě.

2. Odstavec 1 platí také pro podíly na zisku z pro-
vozování lodí nebo letadel, které vznikly rezidentu
jednoho smluvního státu z účasti na poolu, na společ-
ném podniku nebo mezinárodní provozní agentuře.

Článek 9 Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebyť těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

3. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v Malajsii, rezidentu České republiky, který je skutečným vlastníkem dividend, jsou osvobozeny od jakékoliv daně v Malajsii, která se ukládá z dividend vedle daně ukládané z příjmů společnosti. Tento odstavec se nedotkne ustanovení malajsijských zákonů, podle kterých daň z dividend vyplácených společností, která je rezidentem Malajsie, z nichž byla nebo měla být malajsijská daň odečtena, může být upravena s odkazem na sazbu daně příslušné malajsijskému roku, v němž se vyměřuje daň, následujícímu ihned po roce, v němž byly dividendy vyplaceny.

4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv – s výjimkou pohledávek – s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející

dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k tomuto povolání. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 15 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11 Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové úroky mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 12 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 úroky, jejichž skutečným vlastníkem je rezident České republiky, budou vyňaty ze zdanění v Malajsii, pokud půjčka nebo jiný dluh, v jejichž souvislosti jsou úroky placeny, je schválenou půjčkou definovanou podle sekce 2 (1) malajsijského Zákona o dani z příjmu z roku 1967.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 2 a 3 bude vláda jednoho smluvního státu osvobozena od daně ve druhém smluvním státě z úroků získávaných touto vládou z tohoto druhého státu. Pro účely tohoto odstavce výraz „vláda“:

- a) znamená v případě Malajsie vládu Malajsie a zahrnuje:
 - (i) vlády států;
 - (ii) místní úřady;
 - (iii) Banku Negara Malajsie;
 - (iv) takové instituce, jejichž kapitál zcela vlastní vláda Malajsie nebo vlády států nebo místní úřady, na nichž se příležitostně dohodnou příslušné úřady smluvních států;
- b) znamená v případě České republiky vládu České republiky a zahrnuje:
 - (i) vlády států;
 - (ii) místní úřady;

- (iii) Českou národní banku;
- (iv) takové instituce, jejichž kapitál zcela vlastní vláda České republiky nebo vlády států nebo místní úřady, na nichž se příležitostně dohodnou příslušné úřady smluvních států.

5. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících doložku o účasti na zisku dlužníka, a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů.

6. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny nebo nezávislé povolání a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k tomuto povolání. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 15 podle toho, o jaký případ jde.

7. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však plátce úroků, ať je rezidentem některého smluvního státu, nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny, má se za to, že zdroj úroků je ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna.

8. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků nebo které jeden i druhý udržuje s další osobou, z jakéhokoliv důvodu částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 12 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené

jako náhrada za užití nebo právo na užití jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoli autorského práva k vědeckému dílu nebo za užití nebo právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké, a jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu a uměleckému.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo k tomuto povolání. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 15 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však plátce licenčních poplatků, ať je rezidentem některého smluvního státu, nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stále provozovny, má se za to, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, pro něž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, z jakéhokoliv důvodu částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

7. Licenční poplatky, které pobírá rezident České republiky a které jakožto platby za pronájem filmů v Malajsii podléhají poplatku za pronájem kinematografických filmů, nebudou předmětem malajsijské daně.

Článek 13

Poplatky za technické služby

1. Poplatky za technické služby, které mají zdroj v jednom smluvním státě a které pobírá rezident druhého smluvního státu, jež je jejich skutečným vlastníkem, a tyto poplatky podléhají zdanění v tomto druhém státě, mohou být zdaněny v prvně zmíněném

smluvním státě sazbou nepřesahující 10 procent hrubé částky poplatků za technické služby.

2. Výraz „poplatky za technické služby“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu kterékoliv osobě, jiné než zaměstnanci osoby vyplácející poplatky, v souvislosti se službami technické, řídicí nebo poradenské povahy.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník poplatků za technické služby, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají poplatky za technické služby zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání a jestliže tyto poplatky za technické služby se skutečně vážou k této stále provozovně nebo k tomuto povolání. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 15 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že poplatky za technické služby mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však plátcem poplatků za technické služby, ať je rezidentem některého smluvního státu, nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit poplatky za technické služby, a tyto poplatky za technické služby jdou k tíži takové stále provozovny, má se za to, že tyto poplatky za technické služby mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

5. Jestliže částka poplatků za technické služby přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, z jakéhokoliv důvodu částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 14

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku definovaného v článku 6 odst. 2 mohou být zdaněny v tom smluvním státě, v němž je takový nemovitý majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, jež má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podni-

kem), mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných podnikem jednoho smluvního státu v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí nebo letadel, mohou však být zdaněny jen ve smluvním státě, v němž je podnik rezidentem.

3. Zisky ze zcizení jakéhokoliv majetku nebo aktiv jiného, než který je uveden v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 15

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, budou zdaněny jen v tomto státě. Pokud je však nezávislá činnost vykonávána ve druhém smluvním státě, mohou být takové příjmy zdaněny v tomto druhém státě za následujících okolností:

- a) pokud je jeho pobyt v druhém státě po jedno nebo více období roven nebo přesahuje v úhrnu 183 dny v příslušném kalendářním roce; nebo
- b) pokud odměny za jeho služby ve druhém státě jsou buď pobírané od rezidentů tohoto státu, nebo jdou k tíži stále provozovny, kterou má osoba, jež není rezidentem tohoto státu, v tomto státě, a které v obou případech přesahují 4000 USD v příslušném kalendářním roce, bez ohledu na to, že jeho pobyt v tomto státě po jedno nebo více období nepřesahuje v úhrnu 183 dny v tomto kalendářním roce.

2. Výraz „svobodná povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 16

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 17, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, budou bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v příslušném kalendářním roce, a

- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu zdaněny v tomto státě.

Článek 17

Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 18

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující umělci, jako divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci, nebo sportovci z takovýchto osobně vykonávaných činností, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 15 a 16 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže příjmy z uměleckých nebo sportovních činností, které osobně vykonává umělec nebo sportovec, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 15 a 16 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává své činnosti.

3. Příjmy pobírané z činností definovaných v odstavci 1, vykonávaných v rámci kulturní výměny mezi vládami obou států budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

Článek 19

Veřejné funkce

1. (a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- (b) Takové odměny však budou zdaněny pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto druhém státě a příjemce, který je rezidentem tohoto druhého státu:
- (i) je státním příslušníkem tohoto druhého státu, nebo

- (ii) se nestal rezidentem tohoto druhého státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. Jakékoliv penze vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu buď přímo, nebo z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

3. Ustanovení článků 15, 17 a 20 se použijí na odměny nebo penze za služby prokázané v souvislosti s jakoukoliv průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Penze a renty

1. Jakékoliv penze a jiné podobné platy za předchozí zaměstnání nebo jakákoliv renta mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácená rezidentu druhého smluvního státu podléhá s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „renta“ označuje stanovené částky vyplácené opakovaně v určených termínech po dobu života nebo během přesně určeného nebo určitého časového období na základě závazku uskutečnit toto plnění náhradou za plně odpovídající hodnotu v penězích nebo penězi ocenitelnou.

Článek 21

Studenti a stážisté

Fyzická osoba, která je rezidentem v jednom smluvním státě bezprostředně před svým příjezdem do druhého smluvního státu a která se dočasně zdržuje v tomto druhém státě pouze:

- a) jako student na úředně uznané univerzitě, vysoké škole, škole nebo jiném podobném úředně uznaném vzdělávacím ústavu v tomto druhém státě;
- b) jako obchodní nebo technický učeň; nebo
- c) jako příjemce peněžních darů, příspěvků a premií obdržených především za účelem studia, výzkumu nebo výcviku od vlády jednoho ze států nebo od vědeckých, vzdělávacích, církevních a dobročinných organizací nebo v rámci programu technické pomoci, který uzavřela vláda jednoho ze států,

bude osvobozena od zdanění v tomto druhém státě z:

- (i) všech úhrad poukázaných z ciziny za účelem její nezbytné výživy, vzdělávání, studia, výzkumu nebo výcviku;
- (ii) částky takového peněžního daru, příspěvku nebo premie; a
- (iii) jakékoliv odměny obdržené z důvodu služeb v tomto druhém státě za předpokladu, že tyto

služby jsou vykonávány v souvislosti s jejím studiem, výzkumem nebo výcvikem nebo jsou nezbytné pro účely její výživy a délka jejího pobytu v tomto druhém státě nepřesáhne 183 dny v žádném kalendářním roce.

Článek 22

Profesoři a výzkumní pracovníci

1. Fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu bezprostředně před příjezdem do druhého smluvního státu a která navštíví tento druhý stát na pozvání jakékoliv univerzity, vysoké školy nebo jiného podobného vzdělávacího ústavu na období nepřesahující dva roky výhradně za účelem výuky nebo výzkumu nebo obojího na takovém vzdělávacím ústavu, bude osvobozena od zdanění v tomto druhém státě z jakýchkoliv odměn za takovou výuku nebo výzkum, které budou zdaněny v prvně zmíněném smluvním státě.

2. Tento článek se nepoužije na příjmy z výzkumu, jestliže je takový výzkum prováděn především pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 23

Příjmy výslovně neuvedené

Příjmy rezidenta jednoho smluvního státu, které nejsou výslovně uvedeny v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto smluvním státě, avšak jestliže jsou tyto příjmy pobírány ze zdrojů ve druhém smluvním státě, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 24

Zamezení dvojího zdanění

1. V souladu s malajsijskými právními předpisy, které upravují zápočet daně splatné v jiné zemi než v Malajsii na daň v Malajsii, bude česká daň splatná na základě českých právních předpisů a v souladu s touto smlouvou rezidentem Malajsie z příjmů ze zdrojů v České republice započtena na daň Malajsie vyplácející dividendu, při zápočtu se bude brát v úvahu česká daň splatná z příjmů společnosti, z nichž je dividendu vyplácena. Zápočet však nepřesáhne tu část malajsijské daně vypočítané před poskytnutím zápočtu, která přísluší takovému příjmu.

2. Pro účely odstavce 1 se bude mít za to, že výraz „česká daň splatná“ zahrnuje jakoukoliv částku české daně, která by podle českých právních předpisů a v souladu s touto smlouvou byla splatná z jakéhokoliv pří-

jmu plynoucího ze zdrojů v České republice, kdyby tento příjem nebyl částečně nebo zcela osvobozen od české daně v důsledku:

- (i) stimulačních zákonů na podporu ekonomického rozvoje v České republice, pokud byly v účinnosti v den podpisu této smlouvy a nebyly pozměněny od data podpisu této smlouvy nebo došlo pouze k nepatrným změnám, které neovlivnily jejich obecný charakter; nebo
- (ii) jiných ustanovení, která mohou být následně zavedena v České republice jako změny nebo dodatky k těmto zákonům, pokud se příslušné úřady smluvních států shodnou na tom, že jde o opatření zásadně podobného charakteru.

3. V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zabráněno následujícím způsobem:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy také zdaněny v Malajsii, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Malajsii. Pokud je takovým příjmem dividendu placená společnost, která je rezidentem v Malajsii, společností, která je rezidentem v České republice a která vlastní nejméně 15 procent podílů s hlasovacím právem na společnosti vyplácející dividendu, při zápočtu se bude brát v úvahu malajsijská daň splatná z příjmů společnosti, z nichž je dividendu vyplácena. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Malajsii.

4. Pro účely odstavce 3 se bude mít za to, že výraz „daň zaplacená v Malajsii“ zahrnuje malajsijskou daň, která by podle právních předpisů Malajsie a v souladu s touto smlouvou byla splatná:

- a) z jakéhokoliv příjmu plynoucího ze zdrojů v Malajsii, kdyby tento příjem nebyl zdaněn sníženou sazbou nebo osvobozen od malajsijské daně v důsledku:
 - (i) Oddělení 54A, 60A, 60B a Tabulky 7A malajsijského Zákona o dani z příjmu z roku 1967; nebo
 - (ii) stimulačních zákonů na podporu ekonomického rozvoje v Malajsii, pokud byly v účinnosti v den podpisu této smlouvy a nebyly pozměněny od data podpisu této smlouvy nebo došlo pouze k nepatrným změnám, které neovlivnily jejich obecný charakter; nebo
 - (iii) jiných ustanovení, která mohou být následně zavedena v Malajsii jako změny nebo dodatky k těmto zákonům, pokud se příslušné úřady smluvních států shodnou na tom, že

jde o opatření zásadně podobného charakteru;

- b) z úroků, na něž se vztahuje článek 11 odst. 3, pokud tyto úroky nebyly osvobozeny od malajsijské daně v souladu s tímto odstavcem.

5. Pokud licenční poplatky, které pobírá rezident České republiky, podléhají v Malajsii jakožto nájemné za filmy poplatek z pronájmu kinematografických filmů, bude tento poplatek pro účely odstavce 3 považován za malajsijskou daň.

Článek 25

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných podmínek podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, srážky a snížení daně z důvodů osobního stavu nebo rodinných závazků, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním či více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

4. Výraz „zdanění“ použitý v tomto článku znamená daň, na něž se vztahuje tato smlouva.

Článek 26

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může bez ohledu na opravné prostředky, které poskytuje právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku

za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou také spolu konzultovat za mezení dvojího zdanění u případů, o kterých tato smlouva nepojednává.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, zvláště za účelem předcházení nebo zjišťování daňových úniků nebo vyhýbání se daním, jichž se týká tato smlouva. Informace takto vyměněné budou udržovány v tajnosti a mohou být zpřístupněny jen osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním, vybíráním, vymáháním nebo trestním stíháním nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve věci daní, na něž se vztahuje tato smlouva.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému ze smluvních států povinnost:

- provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- sdělit informace, které by odhalily obchodní, průmyslové, hospodářské nebo profesní tajemství nebo obchodní postup nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

Diplomatictí a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti výměnou ratifikačních listin a její ustanovení nabudou účinnosti:

a) v Malajsii:

pokud jde o malajsijskou daň, za každý rok, v němž se provádí vyměření daně, počínající 1. ledna nebo později druhého kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

b) v České republice:

(i) pokud jde o daň vybírané srážkou u zdroje, na částky pobírané od 1. ledna včetně, kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

(ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplo-

matickou cestou ve lhůtě nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let od data, kdy Smlouva vstoupila v platnost.

V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

(a) v České republice:

(i) pokud jde o daň vybírané srážkou u zdroje, na částky pobírané od 1. ledna včetně, kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď;

(ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď;

(b) v Malajsii:

pokud jde o malajsijskou daň, za každý rok, v němž se provádí vyměření daně, počínající 1. ledna nebo později druhého kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění svými vládami, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Kuala Lumpur dne 8. března 1996 v českém, malajsijském a anglickém jazyce, přičemž všechny tři texty mají stejnou platnost. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodující anglický text.

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan **Hotěk** v. r.

Za vládu Malajsie:

Tan Sri Dato Clifford F. **Herbert** v. r.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkami 22/1998 Sb. a 23/1998 Sb.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženiška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **AUTOŠKOLA,** Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šerfková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADĀTUR, Hyberská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram:** VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelná 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kučerič, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.